

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **E. R., T.**, právne zastúpenej JUDr. J. D., advokátom, Š., proti žalovanému: **P. - podielnícke družstvo J., J.**, IČO: X., právne zastúpeného JUDr. M. K., advokátkou, J., **v konaní o určenie neplatnosti rozhodnutia členskej schôdze**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 23. októbra 2012, č. k. 1Cob/97/2011-234, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy právneho zastúpenia dovolacieho konania vo výške 79,58 eur na účet jej právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom zo dňa 27. 09. 2011, č. k. 3Cb/151/2007-210 určil, že uznesenie náhradnej členskej schôdze P. - podielnícke družstvo J., J. 430, IČO: X., zo dňa 09. 08. 2007, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie predstavenstva družstva P. - podielnícke družstvo J., 19/07 zo dňa 12. 05. 2007 o vylúčení z členstva v družstve E. R., nar. X., bytom T., v bode A 3.27, je neplatné. Súd prvého stupňa uviedol, že žalobkyňa podala dňa 07. 09. 2007 na súd návrh na vyhlásenie neplatnosti rozhodnutia členskej schôdze zo dňa 09. 08. 2007 o vylúčení z členstva v družstve a žiadala, aby súd určil a vyhlásil, že rozhodnutie členskej schôdze je neplatné, lebo je v rozpore s právnymi predpismi a stanovami družstva a aj naďalej zostáva členkou družstva. Dňa 22. 11. 2007 zobrala žalobkyňa späť návrh v časti výroku: „aj naďalej zostávajú členmi družstva“. Uznesením zo dňa 10. 12. 2007, č. k. 3Cb/147/2007-16 súd prvého stupňa zastavil konanie v späťvzatej časti. Súd ďalej v odôvodnení uviedol, že žalobkyni vznikol členský pomer v družstve žalovaného, prevodom obchodného podielu z A J. vo výške 25 144,-- Sk tak, ako sa to konštatuje v evidenčnom liste a členskou prihláškou číslo 204. Dôvodom vylúčenia z členstva v družstve

žalobkyne bolo podľa výrokovej časti rozhodnutia žalovaného číslo 143/07 zo dňa 14. 05. 2007 to, že nespĺnila podmienky členstva v družstve ako člen družstva podľa článku V. bod 3, 4 a 7 Stanov v platnom znení. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa konštatuje, že nezaplatila členský a vstupný vklad člena družstva vo výške 20 000,-- Sk, rezervný fond 2 000,-- Sk a nedeliteľný fond 50 000 Sk a majetkové konto ku dňu vylúčenia činí - 48 853,-- Sk. Prvým dôvodom uvedeným v článku V. bod 3 je nespĺnenie základného členského vkladu. Keďže žalobkyňa nebola zakladajúcim členom družstva, vzťahovala sa naň povinnosť zaplatiť členský vklad 20 000,-- Sk, čo ku dňu rozhodnutia splnila. Ďalším dôvodom vylúčenia bolo nespĺnenie článku V. bod 4 stanov družstva podieľať sa na tvorbe rezervného fondu vo výške 2 000,-- Sk s vkladom alebo odčlenením z majetkového podielu, i túto povinnosť žalobkyňa splnila. Posledným dôvodom je porušenie článku V. bod 7 Stanov, ktoré rieši otázku tvorby nedeliteľného fondu a podľa odôvodnenia rozhodnutia ho mala splniť žalobkyňa vo výške 50 000,-- Sk. Podľa súdu prvého stupňa treba súhlasiť s výhradou žalobkyne, že pokiaľ ide o otázku tvorby nedeliteľného fondu, táto v Stanovách nie je jednoznačne zakotvená v zmysle zmeny Stanov, ktoré boli účinné od 21. 05. 2005. Žalovanej vznikla povinnosť až 22. 05. 2005 na zaplatenie tohto nároku v troch splátkach. Ku dňu rozhodnutia však nemohol podľa súdu prvého stupňa, dlh žalovanej predstavovať 50 000,-- Sk. Toto si ustanovenie Stanov neukladá jednoznačnú povinnosť člena družstva, dokedy a akým spôsobom je nedeliteľný fond splatný vo vzťahu k družstvu. Taktiež Stanovy družstva neobsahujú sankciu členov družstva, ako by mal byť postihnutý pri nespĺnení povinnosti zaplatiť nedeliteľný fond. Súd prvého stupňa zdôraznil, že takouto sankciou nie je zánik členstva v družstve vylúčením. Otázkou vylúčenia rieši článok VIII. Stanov. V zmysle bodu 3. dôvodom pre vylúčenie člena družstva môže byť len skutočnosť, ak do termínu stanoveného predstavenstvom družstva alebo členskou schôdzou, neuhradí základný či vstupný vklad a nezaviaže sa k jeho splateniu. Žiadne ustanovenie článku neobsahuje, aby dôvodom pre zánik členstva v družstve vylúčením bola aj skutočnosť, že člen družstva neuhradil nedeliteľný fond. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd prvého stupňa dospel k záveru, že zo strany žalovaného neboli dôvody na vylúčenie žalobkyne z členstva v družstve, keďže ku dňu 09. 08. 2007, žalobkyňa mala splnenú podmienku zaplatenia základného členského vkladu vo výške 20 000,-- Sk, rezervného fondu 2 000,-- Sk a časť nedeliteľného fondu. Hoci nemala splnenú podmienku, týkajúcu sa nedeliteľného fondu, samotná táto skutočnosť nemôže byť dôvodom pre vylúčenie z členstva v družstve, pretože takýto dôvod neobsahujú

Stanovy družstva. Z tohto dôvodu považoval súd prvého stupňa postup žalovaného za nezákonný. Výrok o trovách konania sa zakladá podľa ustanovenia § 151 ods. 3 O. s. p.

Na odvolanie žalovaného odvolací súd napadnutým rozhodnutím rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že platnosť vylúčenia žalobkyne z členstva v žalovanom družstve sa posudzuje podľa ustanovení § 231 ods. 3 a 4 Obchodného zákonníka a v preskúmvanej veci aj podľa článku VIII. bod 3 Stanov žalovaného. O vylúčení, ktoré sa musí členovi písomne oznámiť, rozhoduje u žalovaného družstva členská schôdza. Proti rozhodnutiu členskej schôdze o vylúčení môže vylúčený člen družstva podať do 30 dní od konania členskej schôdze „odvolanie“, správne návrh na vyhlásenie rozhodnutia o vylúčení za neplatné. Súd tak rozhodne len v prípade zistenia, že vylúčenie je v rozpore s právnymi predpismi, alebo stanovami. Podmienkou pre rozhodnutie členskej schôdze o vylúčení člena družstva z členstva je návrh predstavenstva. Odvolací súd zdôraznil, že žalovaný vylúčil žalobkyňu z dôvodu nezaplatenia základného členského vkladu a vstupného vkladu vo výške 20 000,-- Sk, rezervného fondu vo výške 2 000,-- Sk a nedeliteľného fondu vo výške 50 000,-- Sk. Podľa odvolacieho súdu, žalobkyňu však bolo možné vylúčiť len pre neuhradenie základného či vstupného vkladu, odvolací súd pritom poukázal na príslušné ustanovenie Stanov družstva. Odvolací súd poukázal na to, že medzi účastníkmi nie je sporné, že žalobkyňa zaplatila základný členský vklad, a teda aj vstupný vklad, vo forme započítania jej majetkového podielu. Odvolací súd preto konštatoval, že žalované družstvo mohlo vylúčiť žalobkyňu len pre nezaplatenie základného členského vkladu, respektíve vstupného vkladu, ktorý mala žalobkyňa preukázateľne ku dňu vylúčenia uhradený. Preto svojím rozhodnutím o vylúčení, žalované družstvo porušilo § 231 ods. 3 Obchodného zákonníka a článok VIII. bod 3 Stanov žalovaného družstva. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol aj to, že v danej veci tvrdenie žalovaného o tom, že žalobkyňa nebola členkou družstva, a teda nebolo možné ju ani vylúčiť z členstva družstva, nie je opodstatnené a preukázané. Z týchto dôvodov odvolací súd v súlade s § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a s poukazom na § 224 ods. 4 O. s. p., o trovách odvolacieho konania nerozhodoval.

Proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, odôvodnené v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Dovolateľ uviedol, že napadnutý rozsudok je v rozpore so znakmi právneho štátu. Podľa dovolateľa súčasťou princípu právnej istoty je

predvídateľnosť súdnych rozhodnutí. Dovolateľ má za to, že vo veci samej napadnutého rozsudku boli vydané štyri rozhodnutia (v iných konaniach), ktoré sú vo vzájomnej protichodnosti. Prvým rozhodnutím je rozsudok Okresného súdu v Starej Ľubovni zo dňa 18. 05. 2009, sp. zn. 3Cb/151/2007, v ktorom súd okrem iného uviedol, že vstupný vklad pozostáva z členského vkladu, rezervného fondu a nedeliteľného fondu. Podľa tohto rozhodnutia zo dňa 18. 05. 2009, súd prvého stupňa postupoval správne, ak prejudiciálne riešil otázku vzniku členstva. Druhým rozhodnutím je rozsudok zo dňa 10. 03. 2009, sp. zn. 7Cob/54/2009, v ktorom súd prvého stupňa opätovne uviedol, že podmienkou vzniku členstva v družstve je splatenie vstupných vkladov, a to základného členského vkladu, rezervného fondu a nedeliteľného fondu. Tretím rozhodnutím je rozhodnutie súdu prvého stupňa zo dňa 09. 11. 2009, sp. zn. 3Cb/159/2007, v ktorom súd uviedol, že pre platnosť vzniku členstva je nevyhnutné podpísať členskú prihlášku, ale aj splatenie vstupného vkladu, nesplnením takejto podmienky, členstvo v družstve nevznikne a ani práva a povinnosti z neho. V rozpore s uvedenými závermi, odvolací súd napadnutým rozhodnutím zodpovedal rovnakú právnu otázku opačne, čím podľa dovolateľa došlo k porušeniu princípu právnej istoty, ochrany oprávnenej dôvery v právo a princípu predvídateľnosti postupu štátu a jeho orgánov v rovnakých prípadoch. Z uvedeného dôvodu považuje dovolateľ napadnuté rozhodnutie za nezákonné a diskriminačné.

Podľa dovolateľa záver odvolacieho súdu, že ust. § 223 ods. 4 Obchodného zákonníka je kogentným ustanovením, je vadný a v rozpore s odborným výkladom a dôvodovou správou k tomuto ustanoveniu.

Dovolateľ namieta aj záver odvolacieho súdu o tom, že medzi účastníkmi je nesporné, že žalobkyňa základný členský vklad, a teda aj vstupný vklad, uhradila vo forme započítania jej majetkového podielu. Dovolateľ k tomuto dodal, že táto skutočnosť je medzi účastníkmi sporná od samého začiatku, pričom toto konštatovanie odvolacieho súdu nie je ničím podložené, je mimo materiálnej a objektívnej pravdy. Dovolateľ z uvedených dôvodov žiada, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodol o trovách dovolacieho konania.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu žalovaného uviedla, že napadnuté rozhodnutia považuje za správne a je toho názoru, že súdy rozhodujúce

v predmetnom konaní vec správne posúdili a náležite zistili skutkový stav. Žalobkyňa má za to, že dôvody, uvedené v dovolaní, nie sú dôvodmi pre začatie konania a rozhodovania v dovolacom konaní s poukazom na ust. § 237 a § 238 O. s. p. Žalobkyňa preto navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol a priznal jej právnenému zástupcovi náhradu trov dovolacieho konania vo výške 79,58 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovolanie účastníka konania, upravené v tretej hlave štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku, je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých to pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V preskúmvanej veci dovolateľ napadol dovolaním rozhodnutie odvolacieho súdu vydané vo forme rozsudku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania, smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu, sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd danú vec doposiaľ nerozhodoval. Rovnako sa nejedná o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O. s. p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd, taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných väd v zmysle § 237 O. s. p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takejto vade, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania žalovaného preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Z vymenovaných procesných väd je v dovolaní výslovne namietaná vada konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., t. j., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť pred ním konať.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných

práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O taký prípad v prejednávanej veci nejde z dôvodu, že odvolací súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci postupoval v súlade s právnymi predpismi a žalovanému neznemožnil uplatniť procesné práva, priznané mu právnym poriadkom na zabezpečenie jeho práv a oprávnených záujmov. Dovolateľ v dovolaní namietal, že súdy v konaní prekvapivo rozhodli v porovnaní s inými rozhodnutiami, čím došlo k porušeniu princípu právnej istoty, a to predvídateľnosti súdnych rozhodnutí pri postupe štátu a jeho orgánov v rovnakých prípadoch.

Slovenská republika je v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky právnym štátom. Jedným zo základných a ťažiskových princípov právneho štátu je princíp právnej istoty. Princíp právnej istoty spočíva okrem iného v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že ich budú správne vykladať a aplikovať (napr. II. ÚS 10/99, II. ÚS 234/03, IV. ÚS 92/09).

Občiansky súdny poriadok stojí na zásade predvídateľnosti rozhodnutí súdu. Predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Z požiadavky predvídateľnosti súdneho rozhodovania a legitímneho očakávania jednotného rozhodovania súdov v skutkovo obdobných prípadoch nevyplýva

kategorická nemennosť výkladu alebo aplikácie práva (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/158/2012).

Zákon ustanovuje, že účastníci by nemali byť zaskočení možným iným právnym posúdením veci súdom bez toho, aby im bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska sudcovho právneho názoru a navrhnúť k ich preukázaniu dôkazy. Možnosť vyjadriť sa k právnemu posúdeniu veci, možnosť účastníkov konania navrhovať a predkladať dôkazy počas konania, má za účel zabrániť vydávaniu tzv. prekvapivých rozhodnutí, keďže účastník môže až po samotné rozhodnutie argumentovať a predvídať možné rozhodnutie súdu. Podstatou tohto inštitútu je najmä zabrániť odňatiu možnosti konať pred súdom, a teda zabezpečiť riadny prístup k spravodlivému procesu (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/182/2012).

V prejednávanej veci súd prvého stupňa s poukazom na ustanovenia § 231 ods. 3 a ods. 4 Obchodného zákonníka a Stanov družstva rozhodol tak, že určil uznesenie náhradnej členskej schôdze žalovaného zo dňa 12. 05. 2007 o vylúčení žalobkyne z členstva v družstve, za neplatné. Odvolací súd napadnutým rozhodnutím rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, potom ako s poukazom na ust. § 223 ods. 4 a § 231 ods. 3 Obchodného zákonníka v nadväznosti na Stanovy družstva dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Z obsahu spisu sa zisťuje, že účastníci konania mali možnosť počas celého konania navrhovať a predkladať dôkazy, resp. že mali riadny prístup k spravodlivému procesu. Súdny teda vytvorili procesnú možnosť vyjadriť sa k aplikácii predmetných ustanovení, z ktorého dôvodu ich procesný postup nemal za následok vydanie prekvapivého či nepredvídateľného rozhodnutia.

Pre úplnosť považuje dovolací súd za potrebné zdôrazniť, že dovolateľom uvedené rozhodnutia v obdobných prípadoch, kedy súdy rozhodli inak, sú založené na skutkových okolnostiach, ktoré okolnosti neboli v plnom rozsahu zhodné so skutkovým stavom, preukázaným v tomto konaní (v konaní sp. zn. 7 Cob 54/2009 bolo v konaní zistené, že navrhovateľka nemala splatený základný členský vklad 20 000,-- Sk, konaní sp. zn. 7 Cob 1/2010 odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v konaní bolo zistené, že

žalobca nespĺnil druhú podmienku, t. j. nezaplatil vstupný vklad a žalobca sa z tohto dôvodu nestal členom družstva). V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že samotná skutočnosť, kedy sa dovolateľ s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k znemožneniu účastníkovi konania realizácii procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Dovolací súd námietku dovolateľa, týkajúcu sa záveru odvolacieho súdu o nespornosti zaplataenia základného členského vkladu medzi účastníkmi (vo výške 20 000,-- Sk) považuje za nedôvodnú s poukazom na zápisnicu o pojednávaní zo dňa 21. 06. 2011, č. I. 197 spisu, podľa ktorej zástupkyňa žalovaného výslovne uviedla, že žalobkyňa mala splnenú povinnosť zaplataenia základného členského vkladu vo výške 20 000,-- Sk a rezervného fondu vo výške 2 000,-- Sk, z ktorého tvrdenia (okrem iného) odvolací súd pri odôvodnení rozhodnutia vychádzal.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O. s. p. a iné vady konania v zmysle § 237 O. s. p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného v súlade s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie) po 58,69 eur a 1x paušálnu náhradu po 7,63 eur + 20% DPH podľa ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t. j. trovy dovolacieho konania celkom vo výške 79,58 eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 18. apríla 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová